

עת"א 64690/12/19 - רובין אבו זיד נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 64690-12-19 אבו זיד (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	רובין אבו זיד (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירה בבקשת אסיר (להלן: "המבקש") לספק לעותר ולכלל האסירים בבתי הסוהר טיפולי שיניים נרחבים הכוללים שתלים וכתרים, על ידי רופאים המתמחים בכך ובאמצעות ציוד חדיש והכל על חשבון המשיבים. בנוסף, עתר המבקש להורות על תיקון הנוהל והפקודות הרלוונטיות באופן שטיפולי שיניים הניתנים לאסירים השהים במתקני הכליאה כדוגמת המבקש, לרבות כתרים, פלטות והשתלת שיניים יסופקו לאסירים על חשבון המשיבים ולא על חשבון האסירים.

העותר טען כי הוא עצמו סובל מבעיות בשיניו המגבילות אותו באכילה ולדבריו, נאמר לו על ידי רופא השיניים בבית הסוהר, כי הוא צריך לעבור טיפול שורש ולאחר מכן מומלץ "כתרים השתלות ועוד" אך לעותר אין כסף לממן את הטיפולים הפרטיים הללו ולכן הוא דורש כי המשיבים יממנו זאת.

המשיבים התנגדו לאמור בבקשה ועתרו למחיקתה. בכתב התשובה צוין כי המדובר באסיר פלילי המרצה עונש מאסר עולם בלתי קצוב, בגין רצח וחבלה חמורה, החל מיום 20.6.02. המדובר באסיר אשר הגיש בשנה החולפת כ- 20 עתירות אשר רובן קנטרניות וטורדניות. המשיבים טוענים שזהו המקרה המתאים לפעול על פי הוראות תקנה 4 לתקנות סדר דין (עתירות אסירים), תש"ס-1960, ולהורות על מחיקת העתירה על הסף אף מבלי להידרש לתגובתם. זאת ועוד, טענו המשיבים, כי למשיב אין עניין ספציפי הנוגע לסוגיה אשר הועלתה לבקשה, המדובר בעתירה כללית אשר נוגעת לתחום רפואת השיניים במתקני הכליאה באופן כללי, על כן, בהתאם להוראה 62'א', לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש) תשל"ב, 1971, אין זו המסגרת המתאימה המשפטית המתאימה לדין בעתירה ואין להידרש לה.

לגופו של עניין טענו המשיבים כי הטיפול הרפואי הניתן לאסיר מצוי באחריות המשיבים, כך לפי סעיף 74 לפקודת בתי הסוהר וכנגזרת מכך נקבע בפקודת הנציבות 04.44.04 בדבר "הטיפול הרפואי באסיר" כי הסמכות לקבוע את מקום ואופן מתן טיפול רפואי לאסיר מסורה לגורמים המקצועיים אצל המשיבים ולהם בלבד.

על כל אלה עתרו המשיבים להורות על מחיקת העתירה.

העתירה הוגשה לפני כשנה לבית משפט אחר והועברה ביום 18.11.20 לשמיעה בפני דיון בעתירה תקיים היום.

ב"כ המבקש חזר על האמור בכתב העתירה והוסיף כי המבקש אסיר כבר כ- 20 שנים כאשר מאסרו טרם נקצב. במרוצת השנים חלה התדרדרות משמעותית במצב השיניים של המבקש ומכאן עתירתו. ב"כ המבקש טען כי מצבו של המבקש מתאים לטיפול הניתן לפי הוראות סעיף 15ב) לפקודה וכי אין לו ברירה אלא לפנות בעתירה כעת. המבקש טוען כי הינו מנותק מן העולם, דל באמצעים ואינו יכול לממן בעצמו את הטיפול הרפואי לו הוא זקוק. בנסיבות, איכות החיים שלו גרועה, בנוסף לעובדה כי מזה 20 שנה הוא מרצה עונשו ואין לו כל מפגש עם העולם החיצון.

המבקש בעצמו חזר על עתירתו וציין כי מזה חודש וחצי הוא סובל מדלקת בחניכיים, אשר מפאת חסרון כיס אינו יכול לממן לעצמו טיפול.

המשיבים חזרו על האמור בכתב תשובתם והוסיפו כי למבקש אין כל עניין פרטני בעתירה וכי המדובר בעתירה שנכתבה והוגשה על ידי אסיר אחר אשר נהג בתקופת מאסרו להציף את מערכת המשפט בעתירות קנטרניות וטרדניות שאין לו בהן כל עניין זולת התשת המערכת. לגופו של עניין, טענו המשיבים כי ממידע אשר התקבל על ידי הגורמים המקצועיים עולה כי המבקש, בן 42, פנה למרפאה במתקן הכליאה וקיבל מספר טיפולי שיניים. בין היתר, הוסבר לו כי לאחר ביצוע טיפול שורש מומלץ לבצע כתר לצורך הגנה על שלמות השן, אך כתרים אינם ממומנים על ידי שב"ס אלא נעשים על ידי רופא פרטי מטעמו של האסיר ועל חשבוננו. במהלך הדיון, בתגובה לטענות ב"כ המבקש בנוגע למימון שיניים תותבות, חרף גילו הצעיר של המבקש והספק לגבי הרלוונטיות של העניין, השיב ב"כ המשיבים כי ככל שיש למבקש צורך בשיניים תותבות וידו אינה משגת, הוא רשאי לפנות בבקשה לסיוע בתשלום לפי הוראות נוהל מחלקת רפואה שמספרו 03/1001. זאת ועוד הביע ב"כ המשיבים פליאה ביחס לעתירה אשר מבקשת עבור אסירים זכויות אשר אינן מוענקות לאזרחים מן השורה.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים באריכות הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להידחות מן הטעמים שיפורטו.

העותר בן 40, עתר להורות למשיבים לממן לאסירים את מכלול טיפולי השיניים הנדרשים להם ובכלל זה כתרים ושתלים. מן הטענות שהוצגו לפני, לרבות דברי העותר בעצמו, העותר מעוניין בטיפול מקיף אשר כולל השתלת שיניים, על חשבון המדינה, אולם צורך רפואי אישי כלל לא הוכח. מן התיעוד שהוצג, זולת רצון המבקש לא נמצא צורך אמיתי, אלא אמירה כללית כי הוסבר למבקש שלאחר טיפול שורש כדאי לבנות על השן כתר. לגבי שתלים - אין לדבר זכר בתיעוד הרפואי ולא הוכח אחרת. לא זו אף זו, העותר לא הוכיח העדר יכולת כלכלית לגבי טיפול כזה או אחר, אלא כאמור, הגיש עתירה כללית שאינה מבוססת על נתונים כאלה או אחרים.

לא ניתן להתעלם מן התמונה העולה מן העתירה, של עתירה כללית, אשר הקשר של המבקש אליה קלוש והלכה למעשה, הינה דומה לעתירות אחרות שהוגשו על ידי עותר זה ואשר הונחו על שולחני.

מכאן, לא מצאתי טעם המצדיק מתן החלטה כלשהי בעניינו של המבקש בנושא העתירה.

מעבר לכך, סעיף 15 לפקודת נציבות 04.44.00 קובע כי "אסיר יהיה זכאי לסל השירותים הרפואיים הבסיסי הניתן על-ידי קופת חולים הכללית למבוטחיה, אשר יינתן בישראל, באיכות סבירה ובזמן סביר, והכל בכפוף, לשיקול דעת רפואי, ובמסגרת מקורות המימון העומדים לרשות שב"ס".

המבקש כאמור, אינו מלין על כך שאינו מקבל את המתחייב, אלא דורש כי יינתנו לו וליתר האסירים טיפולי שיניים משקמים ואסתטיים שהם מעבר לסל השירותים הניתן למבוטחי קופות החולים. עתירה מסוג זה אינה מתאימה להתברר בהליך של עתירת אסיר בבית המשפט המחוזי, בין היתר לאור האמור בחוק ביטוח בריאות ממלכתי ולאור השלכות הרחב שיש לעניין זה ובכלל זה ההשלכה התקציבית.

כאמור, לא מצאתי טעם המצדיק התערבות כלשהי בטיפול הרפואי הניתן לעותר, בנסיבותיו כפי שהובאו בפני, ולכן אני מורה על דחיית העתירה.

פסק הדין יועבר לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"א, 07 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.